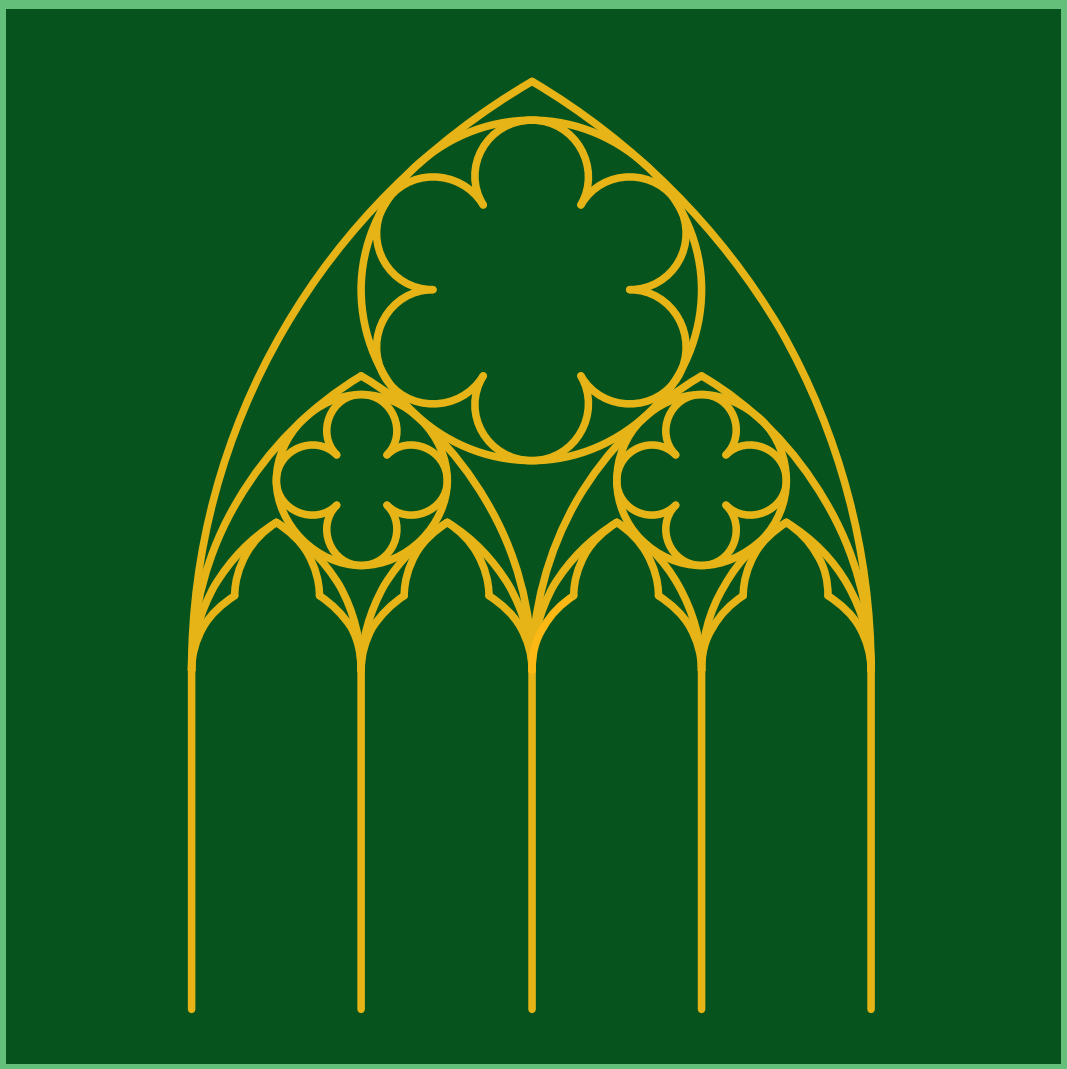
BIULETYN

Stowarzyszenia na rzecz Edukacji Matematycznej

nr 3 /2026 r./ ISSN 2300-0708

Stowarzyszenie
na rzecz Edukacji
Matematycznej

Spis treści

Wspomnienie o Wojtku Guzickim (1947–2026) 3

Olimpiady matematyczne **7**

Grzegorz Świątek. Sprawozdanie z 77. Olimpiady Matematycznej 7

Arkadiusz Męcel. XXI Olimpiada Matematyczna Juniorów 8

Łukasz Orski. Obóz Naukowy Olimpiady Matematycznej w Mszanie Dolnej 9

Tomasz Cieśla. Międzynarodowy Matematyczny Obóz Letni w Chinach 9

Paweł Dziuba. Obozy Naukowe Olimpiady Matematycznej Juniorów 10

Dominik Burek, Tomasz Cieśla. LXVII Międzynarodowa Olimpiada Matematyczna . . 11

Dominik Bysiewicz, Szymon Tobiasz. I Europejska Olimpiada Matematyczna 12

Radosław Żak, Krzysztof Salata. XX Środkowoeuropejska Olimpiada Matematyczna 13

Julia Filip, Daniela Spurtacz. 15. Europejska Olimpiada Matematyczna Dziewcząt . . 14

Filip Konieczny, Dominik Bysiewicz. Czesko-Austriacko-Polsko-Słowackie Zawody Mat. 15

Łukasz Orski, Miłosz Płatek. XXXVI Zawody Matematyczne Państw Bałtyckich . . . 16

Jakub Piotrowicz, Jan Piotrowicz. XIV Czesko-Polsko-Słowackie Zawody Mat. Juniorów 17

Z życia Stowarzyszenia **18**

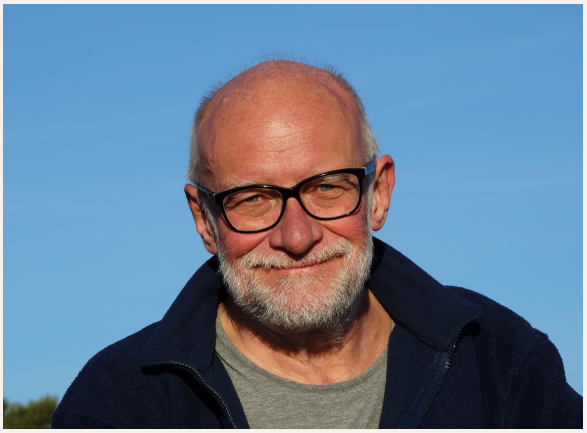
Krzysztof Ciesielski. Medal Erdősa dla Michała Krycha 18

Mariusz Adamczak. Kujawsko-Pomorskie Zawody Matematyczne im. M. Rejewskiego . . 21

Arkadiusz Męcel. Seminarium „Metody rozwiązywania zadań olimpijskich” na UW . . . 22

Konferencja w roku 2025 23

Wspomnienie o Wojtku Guzickim (1947–2026)

Wojciech Guzicki – 2015 r.

2 stycznia 2026 roku odszedł dr hab. Wojciech Guzicki – wybitny matematyk, legendarny dydaktyk, wychowawca pokoleń młodzieży oraz przyjaciel i kolega wielu z nas. Na początku lat osiemdziesiątych pełnił funkcję prodziekana ds. studenckich na Wydziale Matematyki, Informatyki i Mechaniki Uniwersytetu Warszawskiego. W październiku 2025 roku doznał ciężkiego wylewu, po którym nie wrócił już do zdrowia. Do momentu choroby pozostawał aktywny – jeszcze minione wakacje spędził, jak miał to w zwyczaju, podróżując po ukochanej Francji.

Droga naukowa i uniwersytecka

Wojciech Guzicki zawodowo specjalizował się w podstawach matematyki, logice, kombinatoryce i kryptografii. W 1973 roku obronił doktorat napisany pod opieką prof. Andrzeja Mostowskiego, pracę habilitacyjną obronił w 1980 r. Przez całe dorosłe życie, aż do przejścia na emeryturę, związany był z macierzystym wydziałem. Dla swoich rówieśników i studentów z tamtego okresu stał się jednym z „ojców założycieli" wydziałowej społeczności. W pamięci wielu zapisały się legendarne wydarzenia, takie jak zorganizowany przez niego zimowy obóz naukowy w Dolinie Pięciu Stawów Polskich.

Był autorem wielu prac naukowych z dziedziny podstaw matematyki. Jego największym osiągnięciem naukowym było rozwiązanie problemu Ulama – „Ulam's searching game with two lies" (Journal of Combinatorial Theory, 1990 r.). Wypromował czterech wybitnych doktorów: Tomasza Bartoszyńskiego, Winfrieda Justa, Jana Trybę oraz Piotra Zakrzewskiego.

Prodziekan ery „Solidarności"

W. Guzicki z córką Kasią – 1980 r.

W 1980 roku pełnił funkcję szefa wydziałowych struktur „Solidarności", a w 1981 roku został wybrany na stanowisko prodziekana ds. studenckich w zespole dziekańskim prof. Henryka Woźniakowskiego. Był to czas przełomowy. Wojciech Guzicki urzekał studentów swoją bezpośredniością, życzliwością i pogodnym uśmiechem. Mówił zrozumiale, całkowicie bez ówczesnej nowomowy, a kiedy wymagała tego sytuacja – potrafił być niezwykle stanowczy i konkretny. Zapamiętano go jako barwną postać, przemierzającą korytarze Pałacu Kultury i Nauki (ówczesnej siedziby Wydziału Matematyki UW) z charakterystycznym słowackim plecakiem taternickim („horolezką"). Jego tubalny, donośny głos było słychać zza zakrętów korytarza na długo przed tym, zanim sam się pojawił.

Gdy w listopadzie 1981 roku w Auditorium Maximum rozpoczął się okupacyjny strajk studencki, Wojciech Guzicki był jednym z pierwszych wykładowców, którzy przyszli do studentów. W trudnych warunkach, poza murami wydziału, z ogromną pasją, klarownie i ciekawie wykładał Wstęp do matematyki. Bardziej niż sztywny sylabus interesowało go budzenie autentycznego zainteresowania i zrozumienia u słuchaczy. Posiadał rzadki dar: błyskawicznie nawiązywał kontakt ze słuchaczami. Wprowadzał nas w twórczą matematykę nie tylko w sali akademickiej, ale i w górskich schroniskach. A przy okazji uczył nas wolności, odwagi, wierności prawdzie. Swoich uczniów i studentów uczył, że należy ciągle zadawać pytanie „dlaczego?" W pamięci pozostał nam na zawsze timbre jego głosu, a w życiu – wartości, jakie nam przekazał.

Jako prodziekan wprowadzał na wydziale absolutne nowości, takie jak pierwsze ankiety studenckie służące ocenie zajęć. W czasie gorączkowych sesji poprawkowych potrafił wyjść do tłumu zestresowanych studentów i – posługując się matematyczną terminologią – „gładko posortować ich na klasy abstrakcji". Szybko i jasno tłumaczył zasady warunkowych zaliczeń, oszczędzając młodzieży biurokratycznej udręki. Wspierał także studentów działających w opozycji podczas wytaczanych im przez ówczesną władzę procesów w czasie stanu wojennego. Swoim następcom na stanowiskach dziekańskich zostawił dwie bezcenne rady, które definiowały jego podejście do uniwersytetu: po pierwsze, kluczem do sukcesu jest partnerski i spójny kontakt z administracją wydziału; po drugie – dziekanat musi być miejscem wsparcia, motywacji i ludzkiej opieki dla tych studentów, którzy z powodów życiowych, zdrowotnych czy finansowych studiują wolniej i z większym trudem. Ostro sprzeciwiał się urzędniczej sztywności nakierowanej wyłącznie na statystyki najlepszych, choć bardzo lubił analizować wszelkie rankingi.

Pasja dydaktyczna i praca z młodzieżą

Choć praca uniwersytecka była jego bazą, największą życiową pasją Wojciecha Guzickiego stało się nauczanie matematyki w szkołach średnich, gimnazjach i szkołach podstawowych. Sam w młodości był finalistą XV oraz laureatem XVI Olimpiady Matematycznej, dlatego doskonale rozumiał umysły zdolnej młodzieży. Postanowił poświęcić się nauczaniu (kosztem pracy naukowej), bo uważał, że w ten sposób „więcej zrobi dla matematyki". Przez wiele lat (1999–2016, tj. od 51. do 67. edycji) aktywnie działał w Komitecie Okręgowym Olimpiady Matematycznej w Warszawie, był autorem zadań olimpijskich, a także recenzował rozwiązania zadań dla Komitetu Głównego OM, wnosząc wiele wartościowych poprawek. Był jednym z założycieli Stowarzyszenia na rzecz Edukacji Matematycznej.

Swoje autorskie programy dydaktyczne realizował w kilku warszawskich szkołach – uczył m.in. w Społecznym Liceum Ogólnokształcącym przy ul. Bednarskiej, w Szkole Przymierza Rodzin im. św. Jana Pawła II oraz Gimnazjum i Liceum im. Stanisława Staszica czy Gimnazjum i Liceum im. Władysława IV. Jego lekcje oraz organizowane przez niego warsztaty matematyczne obrosły legendą. Wychował około 200 finalistów i laureatów Olimpiady Matematycznej, Olimpiady Matematycznej Juniorów (wcześniej Gimnazjalistów) oraz Olimpiady Informatycznej. Spod jego skrzydeł wyszło wielu wybitnych naukowców.

Istotę jego sukcesu pedagogicznego najlepiej oddają słowa, że uczył „matematyki, a nie przepisów na rozwiązywanie zadań". Jego autorskie książki dla uczniów i nauczycieli – w tym znakomita seria „Rozszerzony program matematyki w liceum" (Arytmetyka i algebra, Geometria i trygonometria, Geometria analityczna, Kombinatoryka) – stanowiły zaprzeczenie współczesnych, schematycznych podręczników. Przypominały prawdziwą literaturę naukową, a nie „książki kucharskie" z gotowymi recepturami. Pozostawił wiele nieopublikowanych prac z kombinatoryki.

Od 2005 do 2017 roku uczestniczył w zespołach pracujących nad podstawą programową z matematyki. W latach 2007–2015 był członkiem Centralnego Zespołu Ekspertów Matematycznych (CZEM) przy Centralnej Komisji Egzaminacyjnej i miał decydujący wpływ na przygotowaną przez Zespół koncepcję nowej obowiązkowej matury z matematyki (po 25 latach, kiedy ta matura była nieobowiązkowa) oraz nowy, holistyczny system jej oceniania.

Warsztaty matematyczne

Od 1994 roku współorganizował z poznanym podczas jednej z olimpiad nauczycielem LO im. KEN w Stalowej Woli Waldemarem Rożkiem wyjazdowe, międzyszkolne warsztaty matematyczne dla uzdolnionej młodzieży. Celem warsztatów było przygotowanie uczniów do startu w Olimpiadzie Matematycznej. Młodzież uczyła się, nie tylko pracując samodzielnie nad zadaniami czy w trakcie ich omawiania, lecz również słuchając niezwykle ciekawych wykładów przygotowanych przez W. Guzickiego. A po zajęciach uczniowie i wykładowcy nierzadko grywali w brydża. W. Guzicki z ogromną starannością przygotowywał całą merytoryczną część Warsztatów. Dobierał zadania i tematy wygłaszanych wykładów tak, aby osiągnąć cel, jaki sobie zaplanował. Często zapraszał do współpracy na Warsztatach innych naukowców związanych z Olimpiadą.

Długie i burzliwe dyskusje o nauczaniu w Bystrem w Bieszczadach – 1997 r.

Bywało też, że część kadry stanowili młodzi matematycy – byli uczestnicy Warsztatów. Warsztaty te były organizowane przez ponad 20 lat. Zaowocowało to nie tylko kolejnymi sukcesami uczniów w olimpiadzie, ale wywarło wpływ na ich życiowe decyzje i postawy. Wszyscy dawni warsztatowicze wspominają z nostalgią barwną postać Wojtka, a niektórzy z nich, już jako dorośli, w różny sposób sami wspierają uzdolnioną młodzież.

Warsztaty matematyczne w Radomyślu nad Sanem – 2016 r.

Największą pochwałą były dla mnie słowa Wojtka napisane we wstępie Poradnika dla nauczyciela – Rozszerzony program matematyki w gimnazjum: „Dyskusje i spory z nim bardzo mocno wpłynęły na zrozumienie przeze mnie tego, jak należy uczyć matematyki w szkole” wspomina Waldemar Rożek.

Człowiek wielu pasji

Wojtek był postacią niezwykle nietuzinkową i barwną. Poza pasją matematyczną odznaczał się ogromną wiedzą i miłością do kultury. Pochłaniał książki. Miał nieprawdopodobną pamięć i wiedzę z bardzo wielu, nieraz odległych dziedzin. Kochał piękno – przyrody, sztuki, rozumowania. Fascynował się francuskim średniowieczem, uwielbiał dobrą muzykę, dobre jedzenie, dobre wino i grę w brydża. O tych dziedzinach potrafił opowiadać godzinami w sposób absolutnie porywający. Każde spotkanie z nim to były fascynujące opowieści o ludziach i świecie.

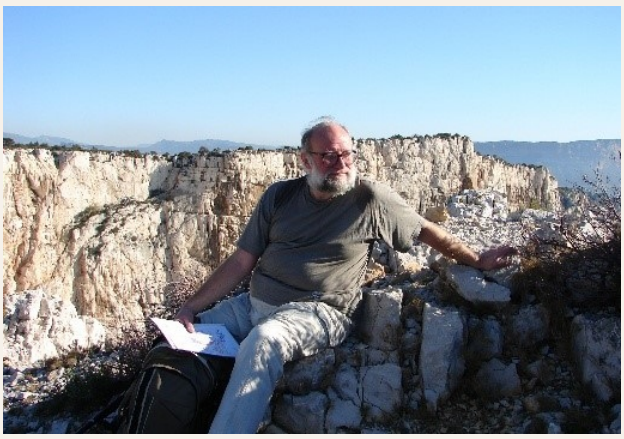

W. Guzicki z żoną Elą na Illes Porquerolles – 2017 r.

Wyrażał radość z pracy z uczniami i z ich sukcesów, dzielił się wrażeniami z ostatnich podróży, odkryciami, lekturami... A czynił to tak sugestywnie, z tak udzielającym się zachwytem, że pragnęło się iść w jego ślady, co zresztą często robiliśmy. Najczęściej kończył te entuzjastyczne opisy stwierdzeniem, które stało się legendarne: „to było po prostu nieprawdopodobnie piękne!”.

W. Guzicki w krużganku katedry w Monreale – 2008 r.

W. Guzicki w Les Calanques – 2006 r.

Jego życie było takim poszukiwaniem piękna. Szukał go przede wszystkim w matematyce, ale i w dziełach malarstwa, w harmonii tympanonów romańskich, w symetrii witraży gotyckich, w aromacie wybornego wina, w pejzażach tylu krajów, a wśród nich w tak drogich mu wapiennych klifach Les Calanques koło Marsylii, czy u stóp Pirenejów z widokiem na ośnieżony szczyt Canigou.

Swoje dwie miłości – naukę i architekturę sakralną – połączył niedawno w pięknej książce poświęconej geometrii maswerków gotyckich. Był również niezwykle płodnym popularyzatorem nauki, autorem kilkudziesięciu artykułów opublikowanych na łamach „Delty” oraz „Matematyki Poglądowej”.

Tatry – 1977 r.

W młodości uprawiał skok wzwyż, narciarstwo i alpinizm, był instruktorem skałkowym. Zaraził tą pasją swoje wnuki. Kilometrami potrafił pływać w morzu czy w jeziorze, często ze swoją ukochaną córką Kasią. Przez 50 lat najlepszą przyjaciółką, partnerką w górach i podróżach była jego żona Ela. Była też pierwszą recenzentką jego książek i pomysłów. Wspólnie realizowali wiele projektów, wspierając się nawzajem i przyciągając innych ludzi. Mieli wielu przyjaciół. Ich dom był zawsze otwarty dla gości.

Był człowiekiem prawym, czasem bezkompromisowym, bardzo prostolinijnym, odważnym, godnym zaufania. Zawsze szukał tego co wspólne, mimo różnic. Dał nam wzór, jak można żyć pełnią życia do końca.

Chcieliśmy napisać, jak żal nam tych wszystkich niedokończonych rozmów, ale przecież z Wojtkiem wszystkie ważne rozmowy były niedokończone, bo nieskończona była jego erudycja i mądrość. Zawsze potrafił dodać nieoczekiwaną perspektywę, wpleść opowieść o romańskich klasztorach i hiszpańskie przysłowie w oryginale, anegdotę ze wspinaczki i plotkę z salonów PRL-u... i sprawić, że wszystko to łączyło się w pełną intelektualnych niuansów całość.

Warto zadbać o to, aby potężny dorobek jego pracy – wartościowe, mądre podręczniki i zbiory zadań – nie popadły w zapomnienie, lecz pozostały żywe i szeroko wykorzystywane przez kolejne pokolenia uczniów oraz nauczycieli.

Będzie nam go bardzo brakowało.

Opracowano na podstawie wspomnień przyjaciół i kolegów Wojtka.

Olimpiady matematyczne

Sprawozdanie z 77. Olimpiady Matematycznej

Grzegorz Świątek (przewodniczący Komitetu Głównego OM)

W roku szkolnym 2025/2026 Komitet Główny Olimpiady Matematycznej przeprowadził po raz siedemdziesiąty siódmy ogólnopolskie zawody matematyczne.

Warto rozpocząć od krótkiego omówienia zawodów międzynarodowych. Zawody 66. Międzynarodowej Olimpiady Matematycznej odbyły się w dniach 10–20 lipca 2025 w Sunshine Coast w Australii. Dla naszych uczestników były one dodatkowo poprzedzone dwutygodniowym obozem letnim w Pekinie, w którym na zaproszenie chińskich organizatorów brały udział reprezentacje czołowych krajów. Warto dodać, że zarówno udział w obozie, jak i sam wyjazd na IMO były możliwe głównie dzięki wsparciu sponsorów. Jeden z nich, Jane Street, zorganizował krótki obóz po zawodach w Australii, w którym wzięli udział chętni uczestnicy. Same zawody przyniosły naszym zawodnikom wielki sukces. Stanisław Lada, Magdalena Pudełko i Jakub Świcarz zdobyli medale złote, a pozostali uczestnicy trzy medale srebrne. W nieoficjalnej klasyfikacji drużynowej Polska zajęła 4.–5. miejsce ex aequo z Japonią, ustępując jedynie Chinom, USA i Korei.

Łącznie w zawodach stopnia I 77. OM wzięło udział 1681 uczniów, co stanowi kilkuprocentowy spadek w porównaniu z rokiem ubiegłym. Już w trakcie trwania zawodów zaczęły napływać niepokojące sygnały o nadużywaniu przez uczniów narzędzi generatywnej sztucznej inteligencji do rozwiązywania zadań konkursowych. W takiej sytuacji dla Komitetu Głównego stało się jasne, że formuła I etapu, tak droga dla wielu z nas, nie jest możliwa do utrzymania w warunkach nie tylko rozwoju narzędzi sztucznej inteligencji, ale też i ewoluujących standardów etycznych społeczeństwa.

Komitet Główny dokonał kwalifikacji do zawodów III stopnia na zebraniu w dniu 9 marca 2026. Ostatecznie po rozpatrzeniu odwołań zakwalifikowano do finału 170 uczniów.

Zawody finałowe odbyły się w dniach 25–28 marca w Zespole Szkół Ogólnokształcących w Iławie. Ponownie Komisja Zadaniowa znakomicie przygotowała zadania, które uznawano powszechnie za ciekawe i miały dobrą moc różnicowania czołówki. Przyznano 4 nagrody I stopnia za wynik 36 p., 10 nagród II stopnia za wyniki z przedziału 29–30 p., 22 nagrody stopnia III za wyniki 22–24 p. oraz 10 nagród stopnia IV za wyniki 19–20 p. – łącznie 46 tytułów laureata. Ze względu na rezygnację sponsora tym razem czołowi laureaci nie otrzymali stypendiów, ale Komitet Główny przyznał nagrody pieniężne o łącznej wartości ok. 20 tys. zł. Podczas zawodów finałowych odbyły się też konsultacje przewodniczącego i niektórych członków KG z obecnymi nauczycielami dotyczące przyszłego formatu zawodów I stopnia. Na zebraniu KG przyjął ramową uchwałę w tej sprawie, a konkretny kształt reforma uzyskała w poprawkach regulaminowych uchwalonych przez Komitet Główny na zebraniu w dniu 8 czerwca.

O składzie ekip na zawody międzynarodowe tym razem nie decydował obóz treningowo-kwalifikacyjny, ale wyniki zawodów II i III stopnia, a w jednym przypadku losowanie. Obóz naukowy odbył się tradycyjnie w Mszanie w dniach 31 maja – 13 czerwca.

W podsumowaniu stwierdzić można z satysfakcją przede wszystkim utrzymujący się wysoki poziom matematyczny zawodów. Widać to w wynikach zawodów międzynarodowych i w jakości pracy Komisji Zadaniowej. Olimpiada radzi też sobie z wyzwaniami organizacyjnymi i nie brak osób chętnych do pracy i współpracy z Komitetem Głównym i Komitetami Okręgowymi. Natomiast egzystencjalnym zagrożeniem jest pojawienie się narzędzi sztucznej inteligencji. Ich nieuczciwe nadużywanie to tylko część problemu, chociaż poważna. Można dalej żywić obawy, czy na dłuższą metę łatwość, z jaką narzędzia AI radzą sobie z zadaniami nie doprowadzi do banalizacji zawodów demotywującej młodzież.

XXI Olimpiada Matematyczna Juniorów

Arkadiusz Męcel (przewodniczący Komitetu Głównego OMJ)

XXI Olimpiada Matematyczna Juniorów przeprowadzona została w nowej formule. Po raz pierwszy zawody I stopnia składały się z dwóch części pisanych w szkołach: testowej i zadaniowej. Nie była natomiast przeprowadzana część korespondencyjna. Do zawodów pierwszego stopnia XXI OMJ przystąpiło 13301 uczniów z 1563 szkół podstawowych z 681 miejscowości.

Część testowa zawodów pierwszego stopnia odbyła się w czwartek 25 września 2025 r. Wzięło w niej udział 12694 osób z 1529 szkół (wobec 7165 osób z 1149 szkół w poprzedniej XX edycji OMJ).

Część zadaniowa została przeprowadzona w środę 8 października. Składała się z 7 krótkich zadań otwartych, na rozwiązanie których uczestnicy mieli 100 minut. W nowej cześci zawodów udział wzięło 10747 osób z 1478 szkół (wobec 2937 uczniów w części korespondencyjnej w XX OMJ).

Do zawodów drugiego stopnia, które odbyły się w dniu 10 stycznia 2026 r., zakwalifikowano 1525 osób z 947 szkół reprezentujących 367 miejscowości. Zawody przeprowadzono w 16 lokalizacjach. Przystąpiło do nich 1469 osób z 913 szkół. Wśród uczestników znalazło się 368 osób z klas siódmych oraz 111 osób z klas szóstych lub młodszych.

Po rozpatrzeniu odwołań do zawodów trzeciego stopnia zakwalifikowano 178 osób ze 131 szkół (56 miejscowości). Próg kwalifikacyjny wyniósł 21 punktów. Etap finałowy odbył się w dniu 14 marca 2026 r. na Wydziale Matematyki, Informatyki i Mechaniki Uniwersytetu Warszawskiego. Zawodom towarzyszyło seminarium olimpijskie dla nauczycieli prowadzone przez Pawła Kwiatkowskiego oraz tradycyjne omówienie rozwiązań.

Uroczystość zakończenia XXI Olimpiady Matematycznej Juniorów odbyła się w dniu 15 marca 2026 r. w Małej Auli Politechniki Warszawskiej w Gmachu Głównym PW. Komitet Główny Olimpiady Matematycznej Juniorów zdecydował się przyznać 104 tytuły laureata oraz 74 tytuły finalisty. Wyłoniona została także reprezentacja na XIV CPSJ oraz na Obozy Naukowe OMJ.

Komitet Główny OMJ zdecydował, że rozszerzona zostanie liczba uczestników otrzymujących listy gratulacyjne (przyznawane od 2021 roku). Trafiły one do dwóch grup uczniów: 38 osób z klas 4–7, które uzyskały czołowe wyniki w swoich rocznikach, oraz 122 osób, które znalazły się w czołowej dziesiątce niezakwalifikowanych do finału w swoim województwie i uzyskały w zawodach drugiego stopnia co najmniej 14 punktów.

Grupa laureatów odbiera dyplomy podczas uroczystego zakończenia XXI OMJ.

Obóz Naukowy Olimpiady Matematycznej w Mszanie Dolnej

Łukasz Orski (Kraków)

Obóz Naukowy Olimpiady Matematycznej odbył się w dniach 31 maja – 13 czerwca 2026 w Mszanie Dolnej, w Ośrodku Sportowo-Rekreacyjnym „Słoneczny". Kadrę obozu stanowili: Helena Arendacz, Antoni Buraczewski, Jacek Jakimiuk, Michał Kieza, Tomasz Kobos, Filip Konieczny, Michał Mańka, Łukasz Orski, Miłosz Płatek, Kacper Proniewski, Mateusz Przebieracz i Krzysztof Zdon.

W dniach 1, 2, 3, 5, 8, 9, 10 i 11 czerwca odbyły się zawody indywidualne, 4 czerwca miały miejsce zawody drużynowe, a 6 i 12 czerwca rozegrane zostały mecze matematyczne. Podczas każdego dnia zawodów indywidualnych uczestnicy mieli cztery i pół godziny na rozwiązanie czterech zadań. Zawody drużynowe polegały na rozwiązywaniu przez kilkuosobowe drużyny ośmiu zadań i trwały od rana do wieczora, a mecze matematyczne — od wieczora dnia poprzedniego do popołudnia. W ramach zawodów indywidualnych można było uzyskać 192 punkty. Trzy najlepsze wyniki to 127, 126 i 125 punktów. W czasie obozu odbyła się wycieczka: 7 czerwca na Mogielicę i Ćwilin.

Warto nadmienić, że obóz po raz piętnasty odbywał się w tym samym Ośrodku Sportowo-Rekreacyjnym „Słoneczny" w Mszanie Dolnej. Z tej okazji uczestnicy i kadra otrzymali pamiątkowe koszulki.

Międzynarodowy Matematyczny Obóz Letni w Chinach

Tomasz Cieśla (Warszawa)

W dniach 20 czerwca – 12 lipca odbyła się w Pekinie (Chiny) czwarta edycja Międzynarodowego Matematycznego Obozu Letniego (International Mathematics Summer Camp). W obozie wzięli udział: Maksymilian Czyżewski, Antoni Mazur, Antoni Nowosielski, Robert Rościczak, Tymon Sidor i Michał Wolny. Opiekunami drużyny byli Jan Piotrowicz, Jakub Piotrowicz oraz Tomasz Cieśla.

Po dwóch tygodniach wykładów i warsztatów obóz zwieńczony został zawodami w formacie Międzynarodowej Olimpiady Matematycznej (dwa dni zawodów po trzy zadania każdego dnia do rozwiązania w 270 minut). Polska reprezentacja spisała się wyśmienicie: Antoni, Antoni, Robert i Michał zdobyli nagrody pierwszego stopnia (złoty medal), Maksymilian nagrodę drugiego stopnia (srebrny medal), a Tymon wzmiankę zaszczytną. W klasyfikacji drużynowej Polska zajęła trzecie miejsce, co przełożyło się na nagrodę drugiego stopnia.

Więcej informacji o obozie można znaleźć pod adresem `https://imscprogram.com`.

Obozy Naukowe Olimpiady Matematycznej Juniorów

Paweł Dziuba (Kielce)

Po raz czwarty w ośrodku „Wieczernik” w Świętej Katarzynie (woj. świętokrzyskie) przeprowadzone zostały obozy naukowe Olimpiady Matematycznej Juniorów.

Obóz na poziomie OM przeprowadzono w dniach 30 maja – 6 czerwca 2026 r. Do udziału w obozie zakwalifikowano uczniów z klas 7–8 szkół podstawowych z najlepszymi wynikami w XXI OMJ.

Uczestnicy: Mateusz Bąk, Piotr Hryniewiecki, Benedykt Kaczmarek, Adam Kapka, Piotr Kasikowski, Piotr Kawecki, Mateusz Kaźmierczak, Bruno Krasoń, Leonard Królczyk, Oleksandra Lysakova, Natan Łazarewicz, Grzegorz Motylewski, Bartosz Muszyński, Filip Pachel, Bartosz Retka, Jan Roszkowski, Szymon Rynkiewicz, Bartosz Skublewski, Łukasz Sulowski, Jakub Wujec

Kadra: Paweł Dziuba, Bartosz Głowacki, Kosma Kasprzak, Arkadiusz Męcel, Szymon Tobiasz.

Obóz na poziomie OMJ przeprowadzono w dniach 7–13 czerwca 2026 r. Do udziału zakwalifikowano uczniów z klas 5–7 szkół podstawowych z najlepszymi wynikami w XXI OMJ.

Uczestnicy: Jan Andrzejewski, Adam Bis, Jerzy Dymara, Mikołaj Elert, Emil Helbing, Wojciech Jedliński, Sergiusz Kęsik, Krzysztof Kocyk, Stefan Kosior, Julian Kozioł, Karol Kulczycki, Łukasz Kuźma, Ewa Kwaśnicka, Hanna Lipiec, Bartosz Mazurowski, Jay Mitros, Arkadiusz Piechota, Adrian Szydłowski, Adam Szmytka, Mikołaj Tkaliński, Kateryna Varusha, Anna Zaleska.

Kadra: Dominik Bysiewicz, Paweł Dziuba, Lech Kaźmierczak, Piotr Miernik, Szymon Tobiasz.

LXVII Międzynarodowa Olimpiada Matematyczna

Dominik Burek (Kraków), Tomasz Cieśla (Warszawa)

Jak co roku, sześcioosobowa reprezentacja Polski wzięła udział w Międzynarodowej Olimpiadzie Matematycznej. Sześćdziesiąta siódma edycja zawodów odbyła się w Szanghaju w dniach 10–21 lipca 2026 roku. Zawody konkursowe przeprowadzono 15 i 16 lipca w Shanghai High School. Każdego dnia uczestnicy rozwiązywali trzy zadania, mając na pracę cztery i pół godziny. Każde z sześciu zadań oceniano w skali od 0 do 7 punktów.

Polska reprezentacja zdobyła komplet medali: dwa złote, jeden srebrny i trzy brązowe. Łącznie polscy uczniowie uzyskali 138 punktów, co dało Polsce 25. miejsce w klasyfikacji drużynowej wśród 117 zespołów. Oto wyniki reprezentantów Polski:

zawodnik	szkoła	punkty	wynik	miejsce
Antoni Mazur	V LO w Krakowie	29	złoty medal	40. miejsce
Michał Piotr Wolny	XIV LO w Warszawie	29	złoty medal	40. miejsce
Tymon Sidor	V LO w Krakowie	27	srebrny medal	76. miejsce
Antoni Nowosielski	III LO w Gdyni	20	brązowy medal	227. miejsce
Robert Rościak	I LO w Łodzi	17	brązowy medal	283. miejsce
Maksymilian Czyżewski	XIV LO w Warszawie	16	brązowy medal	314. miejsce

W tegorocznej Olimpiadzie wzięło udział 666 uczestników. Organizatorami zawodów byli Chińskie Towarzystwo Matematyczne oraz Komisja Edukacji Miasta Szanghaj. Przyznano łącznie 55 złotych, 105 srebrnych i 189 brązowych medali oraz 141 wyróżnień honorowych. Klasyfikację drużynową wygrała reprezentacja Chin, przed Stanami Zjednoczonymi, Rosją i Singapurem.

I Europejska Olimpiada Matematyczna

Dominik Bysiewicz, Szymon Tobiasz (Kraków)

I Europejska Olimpiada Matematyczna odbyła się w dniach 23–29 kwietnia 2026 roku. Zawody zostały przeprowadzone w Wilnie (Litwa), wzięły w nich udział reprezentacje 19 krajów. Olimpiada została zapoczątkowana przez ukraińskie środowisko matematyczne, dlatego Ukraina była współgospodarzem wydarzenia, dzięki czemu (tak jak Litwa) mogła wystawić dwie drużyny. Formuła zawodów była zbliżona do tej znanej z Międzynarodowej Olimpiady Matematycznej (IMO), jednakże nastąpiły również pewne modyfikacje. Najważniejszą z nich jest liczba zadań do rozwiązania – każdego z dwóch dni zawodów uczestnicy mieli 4,5 godziny na rozwiązanie 4 zadań, po jednym ze znanych olimpijczykom dziedzin matematyki, czyli algebry, geometrii, kombinatoryki i teorii liczb. Tak jak na IMO, za każde zadanie można było otrzymać od 0 do 7 punktów.

Uroczystość zakończenia zawodów odbyła się dnia 28 kwietnia. Wymagające zadania wpłynęły również na wynik polskiej kadry, jednak nasi uczniowie uporali się z nimi, zdobywając następujące nagrody:

zawodnik	szkoła	punkty	wynik
Mateusz Miernik	LO w Kielcach	27	srebro
Jan Ząbkiewicz	III LO w Gdyni	27	srebro
Jakub Świcarz	XIV LO w Warszawie	26	brąz
Wojciech Kisała	IV LO w Rzeszowie	23	brąz
Stanisław Mocny	XIV LO w Warszawie	23	brąz
Stanisław Kozłowski	II LO w Białymstoku	19	wyróżnienie

Drużynowo zajęliśmy 8. miejsce z sumą 145 punktów. Zwyciężyła Ukraina (drużyna A), zdobywając 194 punkty, o zaledwie punkt więcej od drużyny Kazachstanu. Na trzecim miejscu, z 177 punktami, znalazła się drużyna Bułgarii. Indywidualnie pierwsze miejsce zajęli ex aequo Margulan Sharel (Kazachstan) oraz Damjan Davkov (Macedonia Północna), zdobywając 44 z 56 możliwych punktów.

Warunki zakwaterowania zapewnione przez organizatorów, w hotelu Art City Inn, były bardzo dobre. Pomimo niesprzyjających warunków pogodowych, w tym temperatur na poziomie 8–10 stopni Celsjusza oraz chwilowych opadów śniegu, uczniowie w czasie wolnym mieli możliwość udziału w rozmaitych aktywnościach, na przykład w grze terenowej na starym mieście Wilna, czy wycieczce do parku rozrywki 360 Arena. Oprócz tego warto wspomnieć o wysokim poziomie zaangażowania i profesjonalizmu wolontariuszek, pod których opieką polska kadra spędzała czas po pierwszym dniu zawodów, za których sprawą uczniowie mogli zwiedzić ciekawe zakątki wileńskiej starówki, jak również uczestniczyć w wyścigu gokartowym.

XX Środkowoeuropejska Olimpiada Matematyczna

Radosław Żak, Krzysztof Salata (Kraków)

Jubileuszowa, dwudziesta edycja Środkowoeuropejskiej Olimpiady Matematycznej, odbyła się 23–29 sierpnia 2026 roku w Celje w Słowenii. W trakcie zawodów indywidualnych 25 sierpnia uczestnicy rozwiązywali cztery zadania, oceniane w skali 0–8; w trakcie zawodów drużynowych dzień później zadań było osiem. W obu przypadkach zawody trwały pięć godzin, a miejscem ich przeprowadzenia był Šolski Center Celje.

W zawodach indywidualnych polska reprezentacja zdobyła trzy złote medale (połowę całej ich puli), jeden medal srebrny oraz dwie wzmianki zaszczytne. Kluczowymi dla wyników okazały się zadania z kombinatoryki oraz z geometrii. Co szczególnie ciekawe, wszystkich trzynastu srebrnych medalistów osiągnęło ten sam wynik punktowy. Wyniki naszych reprezentantów przedstawiają się następująco:

zawodnik	szkoła	punkty	wynik	miejsce
Łucja Łyziak	XIV LO w Warszawie	32	złoty medal	1. miejsce
Artur Smoleński	XIV LO w Warszawie	32	złoty medal	1. miejsce
Adam Wiatr	VIII LO w Poznaniu	31	złoty medal	6. miejsce
Maksymilian Kozicki	XIV LO w Warszawie	26	srebrny medal	7. miejsce
Daria Lobas	LO nr III we Wrocławiu	19	wzmianka zaszczytna	33. miejsce
Adam Rowiński	XIV LO w Warszawie	18	wzmianka zaszczytna	36. miejsce

W zawodach drużynowych reprezentacja Polski zdobyła 51 punktów i srebrny medal. Ten sam wynik punktowy osiągnęli Niemcy na trzecim stopniu podium (w przypadku remisów rozstrzyga liczba w pełni poprawnych rozwiązań, których Niemcy mieli cztery, a Polacy sześć). Zwyciężyli Czesi z 57 punktami.

W całych zawodach wzięło udział sześćdziesięcioro uczestników z dziesięciu krajów Europy Środkowej. Pierwsze zawody MEMO zostały zorganizowane w 2007 roku w Austrii i to również tam, w Hagenbergu, odbędą się one w przyszłym roku.

15. Europejska Olimpiada Matematyczna Dziewcząt

Julia Filip, Daniela Spurtacz (Warszawa)

15. Europejska Olimpiada Matematyczna Dziewcząt (EGMO) odbyła się w dniach 9–15 kwietnia 2026 r. w Bordeaux na południu Francji. Brały w niej udział reprezentacje 67 państw, w tym 41 państw europejskich.

Uczestniczki brały udział w dwudniowych zawodach indywidualnych, w oba dni przez 4,5 godziny mierząc się z 3 zadaniami, z których następnie każde było oceniane w skali od 0 do 7 punktów.

Nasza reprezentacja wróciła do Polski z trzema medalami: Łucja Łyziak (XIV LO w Warszawie) zdobyła srebrny medal z wynikiem 19 punktów, a Maria Janyska (I LO w Łodzi) i Daria Lobas (LO nr III we Wrocławiu) zdobyły brązowe medale, z wynikami odpowiednio 14 i 12 punktów. Zuzanna Mosionek (XIV LO w Warszawie) uzyskała wynik 10 punktów.

Podczas towarzyszących zawodom wydarzeń uczestniczki miały okazję nie tylko zwiedzić historyczne centrum Bordeaux, ale też wybrać się do pobliskiej miejscowości Saint-Emilion, wejść na szczyt największej wydmy w Europie oraz porozmawiać z zaproszonymi kobietami zawodowo zajmującymi się matematyką.

Następne zawody EGMO odbędą się w kwietniu przyszłego roku w Szybeniku na Chorwacji. Zachęcamy do zapoznania się z tegorocznymi zadaniami na stronie `https://www.egmo.org/egmos/egmo15/`.

Czesko-Austriacko-Polsko-Słowackie Zawody Matematyczne

Filip Konieczny, Dominik Bysiewicz (Kraków)

Czesko-Austriacko-Polsko-Słowackie Zawody Matematyczne odbyły się w dniach 21–24 czerwca 2026 roku. Zawody zostały przeprowadzone w Klosterneuburgu pod Wiedniem (Austria). W zawodach wzięły udział reprezentacje pięciu krajów – tytułowych Czech, Austrii, Polski i Słowacji oraz gościnnie zaproszona reprezentacja Ukrainy.

Formuła zawodów jest zbliżona do tej znanej z Międzynarodowej Olimpiady Matematycznej (IMO): dwa dni zawodów, po 3 zadania na 4,5 godziny każdego dnia. Tak jak na IMO, za każde zadanie można było otrzymać od 0 do 7 punktów.

Zawody odbyły się 22 i 23 czerwca w salach wspomnianego instytutu ISTA. Uroczystość zakończenia zawodów odbyła się 24 czerwca. Polacy uzyskali następujące wyniki:

zawodnik	szkoła	punkty	wynik
Artur Smoleński	XIV LO w Warszawie	32	złoto
Adam Wiatr	VIII LO w Poznaniu	29	srebro
Mariia Kulyk	LO nr III we Wrocławiu	23	brąz
Maksymilian Kozicki	XIV LO w Warszawie	22	brąz
Joanna Piechota	V LO w Krakowie	17	brąz
Adam Rowiński	XIV LO w Warszawie	16	wyróżnienie
Łucja Łyziak	XIV LO w Warszawie	15	wyróżnienie

Opiekunami polskiej kadry byli Filip Konieczny i Dominik Bysiewicz.

Zakwaterowanie kadr zostało zapewnione w urokliwej miejscowości Tulln an der Donau, położonej w odległości kilkunastu kilometrów od ISTA. Pomimo wysokich temperatur towarzyszących nam przez cały wyjazd uczestnicy mieli okazję w wolnym czasie zwiedzić kampus i jego okolice, po których oprowadzili ich organizatorzy. Uroczysta kolacja drugiego dnia zawodów odbyła się w restauracji Redlingerhütte, gdzie zaserwowano klasyczne dania kuchni austriackiej.

XXXVI Zawody Matematyczne Państw Bałtyckich

Łukasz Orski, Miłosz Płatek (Kraków)

W dniach 13–17 listopada 2025 r. na Łotwie, w Rydze, odbyły się 36. Zawody Matematyczne Państw Bałtyckich „Baltic Way”. Polskę reprezentowała pięcioosobowa drużyna w składzie:

- Julian Kuryłłowicz-Kaźmierczak (NSP w Poznaniu),
- Daria Lobas (LO nr III we Wrocławiu),
- Stanisław Mocny (XIV LO w Warszawie),
- Bartłomiej Tomaś (VIII LO w Katowicach),
- Borys Wawrzynów (IV LO w Sosnowcu).

W zawodach wzięło udział łącznie 11 państw (10 uczestników stałych i Ukraina jako gość).

Każda z pięcioosobowych drużyn miała 4,5 godziny na rozwiązanie 20 zadań, każde oceniane od 0 do 5 punktów. Polska zajęła 3. miejsce z wynikiem 66 punktów. O jeden punkt więcej zdobyła drużyna Estonii, plasując się na 2. miejscu. Zwycięskie w tym roku okazały się Niemcy z wynikiem 73 punktów.

Z zadaniami, jak i z bardziej szczegółowymi wynikami, można zapoznać się na stronie `https://bw2025.lu.lv`. Przyszłoroczna odsłona zawodów odbędzie się w dniach 12–16 listopada 2026 r. na Litwie.

XIV Czesko-Polsko-Słowackie Zawody Matematyczne Juniorów

Jakub Piotrowicz, Jan Piotrowicz (Warszawa)

Między 22 a 25 maja 2026 r. w pensjonacie „Stalica” w Bojnicach (Słowacja) odbyła się XIV edycja Czesko-Polsko-Słowackich Zawodów Matematycznych Juniorów. Polska reprezentacja została wyłoniona podczas finału XXI OMJ, a w jej skład weszli:

- **Mateusz Bąk** (SP im. Antoniego Sewiołka w Czułowie),
- **Dawid Bociąga** (SP Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Archidiecezji Katowickiej w Chorzowie),
- **Piotr Kawecki** (SP im. Samuela Bogumiła Lindego w Warszawie),
- **Leonard Królczyk** (SP nr 56 im. Charles de Gaulle’a w Poznaniu),
- **Oleksandra Lysakova** (SP im. Armii Krajowej w Jabłonnie),
- **Rafał Sobolewski** (SP nr 18 im. A. Fiedlera w Zielonej Górze).

Delegacji polskiej przewodniczyli Jakub Piotrowicz i Jan Piotrowicz.

W zawodach indywidualnych pierwsze miejsce zajął Mateusz Bąk z wynikiem 22 punktów na 25 możliwych. Drugie miejsce zajął Adam Houdek (Czechy), zdobywając 19 punktów, natomiast trzecie miejsce zdobyli ex aequo Martin Dostál (Czechy), Rafał Sobolewski i Patrik Vrba (Słowacja), którzy uzyskali po 17 punktów.

Rywalizację drużynową wygrał zespół w składzie: Dawid Bociąga, Richard Semanišin i Dan Školař, zdobywając maksymalny wynik 30 punktów. Pełne wyniki i zadania konkursowe można znaleźć w zakładce CPS Juniorów na stronie Olimpiady: `https://omj.edu.pl/cpsj`.

Z życia Stowarzyszenia

Medal Erdősa dla Michała Krycha

Krzysztof Ciesielski (Kraków)

World Federation of National Mathematics Competitions (WFNMC) działa pod patronatem *International Commission on Mathematical Instruction* afiliowanej przy *International Mathematical Union*. WFNMC przyznaje co dwa lata specjalne nagrody dla matematyków, którzy niezwykle zasłużyli się na niwie konkursów matematycznych. Nagrodą jest Medal im. Paula Erdősa.

Pierwotnie przyznawane były dwa rodzaje Medali; drugim był Medal Hilberta. Zdecydowano jednak, że od 1996 roku przyznawane będą jedynie Medale Erdősa; od tego roku począwszy nagradzane nimi są co dwa lata co najwyżej trzy osoby. Medale, wraz z ogromnymi, już oprawionymi dyplomami, wręczane są uroczyście na Kongresach WFNMC (te odbywają się co 4 lata w latach parzystych, niepodzielnych przez 4) oraz (w latach podzielnych przez 4) na konferencjach WFNMC towarzyszących odbywającym się, również co 4 lata, kongresom ICMI – *International Congress on Mathematical Education*. W przypadku, gdy laureat nie może wziąć udziału w takim kongresie czy konferencji, aranżowane jest inne wręczenie nagrody, zazwyczaj w kraju laureata. Nagroda nie jest związana z żadnym uhonorowaniem finansowym.

Medal Erdősa

Według jakich zasad odbywa się obecnie przyznanie Medali? Przy WFNMC działa specjalna komisja (*WFNMC Awards Committee*) do spraw nagród. Do niej można zgłaszać kandydatury do nagród, z odpowiednim uzasadnieniem. Następnie komisja kieruje wnioski do recenzentów – w przypadku każdego kandydata do kilku osób, z różnych krajów. Potem komisja wybiera co najwyżej trójkę potencjalnych laureatów, ale na tym procedura się nie kończy. Każdy z nich musi jeszcze zostać zatwierdzony przez główne władze WFNMC – *Executive Committee*.

W 2026 roku jednym z trzech laureatów został Michał Krych z Warszawy. Tegoroczny Kongres WFNMC odbywał się w Kuala Lumpur, w Malezji, a Michał Krych nie mógł wziąć w nim udziału. Podczas X Dnia Popularyzacji Matematyki w Warszawie, 10 września 2026, zorganizowane zostało uroczyste wręczenie nagrody. Specjalnie w tym celu przyjechał do Warszawy Prezes WFNMC, Robert Geretschläger. W ramach uroczystości laureat wygłosił wykład.

Michał Krych otrzymuje Medal Erdősa z rąk Roberta Geretschlägera.

Głównym powodem uhonorowania Michała Krycha Medalem Erdősa była jego niezwykle aktywna, ogromna praca na rzecz Olimpiady Matematycznej w Polsce.

Michał Krych, laureat Olimpiady Matematycznej w 1966 roku, a rok wcześniej wyróżniony, wszedł w skład Komitetu Okręgowego Olimpiady Matematycznej w Warszawie w 1972 roku i był nim aż do roku 2023, czyli przez 51 lat – z czego przez 31 lat (1992–2023) pełnił funkcję przewodniczącego. Ponadto przez 15 lat (2007–2022) wchodził w skład Komitetu Głównego Olimpiady Matematycznej i przez cały ten okres był wiceprzewodniczącym Komitetu. Ze względu na to, że praca w Komitecie Okręgowym i w Komitecie Głównym to rzeczy praktycznie rozłączne, daje to razem 66 lat pracy dla Olimpiady Matematycznej.

Jestem przekonany, że istnieją takie osoby, że prace olimpijskie Michał Krych sprawdzał zarówno im, jak i ich dzieciom oraz ich wnukom.

Wyszczególnienie tego, co i jak dla Olimpiady Matematycznej robił Michał Krych, mogłoby zająć kilkadziesiąt stron. Nie będę tu więc wchodził w szczegóły. Zwrócę uwagę tylko na jedną rzecz, a uważam, że jestem w tym zakresie kompetentny, bo w Olimpiadzie działałem przez bardzo wiele lat (choć nie tak długo jak bohater tego tekstu) i, mimo że nie byłem nigdy w Komitecie Głównym, mogę stwierdzić różne rzeczy właśnie „z dołu”. Otóż były lata, w których bez Michała Krycha trudno byłoby sobie wyobrazić funkcjonowanie Olimpiady. W pewnym sensie nawet więcej – być może, gdyby nie on, może nawet doszłoby do tego, że w pewnym roku Olimpiada się nie odbędzie. To dzięki niemu przez lata Olimpiada reprezentowała stały, wysoki poziom merytoryczny i organizacyjny.

Mało kto wie, jak wielka jest liczba spraw, w szczególności administracyjnych, nad którymi trzeba czuwać i jakie niesamowite problemy nieraz trzeba umiejętnie pokonać. I przez lata on właśnie to robił...

Przedstawiając sylwetkę laureata, trzeba wymienić pewne inne jego dokonania, które niewątpliwie też miały wpływ na przyznanie mu nagrody. Kilkanaście lat temu anonimowy sponsor ufundował organizację specjalnych warsztatów dla nauczycieli matematyki spoza tak zwanych „stajni olimpijskich". Tych (trzydniowych) warsztatów odbyło się dziewięć, wszystkie w Krakowie; Michał Krych miał duży wkład w ich powstanie, uczestniczył w nich od drugiego począwszy (prowadził wykłady i koordynował dyskusje), a przy pierwszych warsztatach współdziałał przy przygotowaniu programu.

Działalność „konkursowa" Michała Krycha nie ograniczała się do polskiej olimpiady. Michał Krych regularnie brał udział w *International Mathematics Competition for University Students* jako opiekun reprezentacji Uniwersytetu Warszawskiego, będąc jednocześnie (jak i inni opiekunowie) członkiem jury. Jego rola w tym jury była jednak szczególna – był jednym z kilku „najważniejszych" jurorów, włączanych również w skład Jury d'Appel. Brał też udział w jury w *Vojtěch Jarník Annual International Mathematical Competition* oraz *International Mathematical Olympiad in Iran*, oba konkursy też dla studentów.

Michał Krych przez wiele lat uczył matematyki w klasach uniwersyteckich w Liceum im. K. Gottwalda (później im. St. Staszica) w Warszawie. Jest autorem znakomitego skryptu z analizy matematycznej dla młodzieży. Wygłaszał wykłady na licznych konferencjach popularyzujących matematykę (w szczególności organizowanych przez OKM i SEM). Jest autorem artykułów w *Delcie*, *Matematyka–Społeczeństwo–Nauczanie* oraz *Matematyce Poglądowej*). Był członkiem Komitetu Redakcyjnego *Wiadomości Matematycznych* (tomy 28–42). Pełnił funkcję wicedyrektora Instytutu Matematyki UW. Jest też autorem znaczących rezultatów matematycznych, głównie z teorii układów dynamicznych; ma wspólne prace m.in. z Robertem Devaneyem i Ricardo Mañé.

Jest jeszcze jeden godny uwagi aspekt jego działalności. Jest autorem recenzji podręczników oraz monografii, publikowanych w różnych czasopismach. I potrafi umiejętnie, konkretnie i rzetelnie dobre pochwalić, a niedobre skrytykować – zwłaszcza, że istnieją pozycje, przed którymi należy publicznie ostrzegać. Polecam dwie recenzje autorstwa Krycha: skryptu *Matematyka. Teoria i zbiór zadań*, która ukazała się w tomie 20 (1978) *Wiadomości Matematycznych* (napisaną wspólnie z Michałem Misiurewiczem) oraz książki *Matematyka od podstaw do matury* – na stronie internetowej SEM.

W 2019 roku Michał Krych otrzymał Główną Nagrodę PTM im. Samuela Dicksteina, przyznawaną za wybitne osiągnięcia w zakresie kultury matematycznej. Przypadkowo miało to ciekawą wymowę – otrzymał ją w roku siedemdziesięciolecia Olimpiady Matematycznej, a pierwszym laureatem tej nagrody był Stefan Straszewicz. Nagrodę wręczano na jubileuszowym Zjeździe Stulecia PTM w Krakowie. Jest zwyczaj, że wręczenie nagrody poprzedzone jest kilkuminutową laudacją – o jej wygłoszenie organizatorzy poprosili mnie. Przedstawiając dokonania laureata, powiedziałem, że Michał Krych był członkiem zespołu przygotowującego nową podstawę programową z matematyki, według której (po kilkudziesięciu latach!), zgodnie z Rozporządzeniem Ministra, od 1 września 2018 uczniowie powinni używać powszechnie przyjętych oznaczeń zbiorów liczbowych, w szczególności zbiór liczb całkowitych oznaczać przez $\mathbb{Z}$ i zbiór liczb wymiernych przez $\mathbb{Q}$ – a to, że ta zasada została wprowadzona, jest osobistą zasługą Michała Krycha. W tym miejscu moja wypowiedź została przerwana brawami sali – była to jedyna laudacja tego dnia, którą przerwały brawa (oczywiście nie dla mnie).

Warto jeszcze dodać dwie informacje. Obok Michała Krycha Medale Erdősa w 2026 roku otrzymali Sándor Róka z Węgier i Edmilson Motta z Brazylii. Michał Krych jest drugim Polakiem uhonorowanym medalem przez WFNMC; pierwszym był w 1992 roku Marcin Emil Kuczma, przy czym Kuczma otrzymał Medal Hilberta. O randze wyróżnienia świadczyć może fakt, że obok Kuczmy w tamtym roku Medalami Hilberta uhonorowani zostali Martin Gardner i Murray Klamkin.

Kujawsko-Pomorskie Zawody Matematyczne im. M. Rejewskiego

Mariusz Adamczak (Bydgoszcz)

Kujawsko-Pomorskie Zawody Matematyczne po raz pierwszy zostały rozegrane w roku szkolnym 2000/2001 w I Liceum Ogólnokształcącym w Bydgoszczy. Od 2005 roku noszą one imię Mariana Rejewskiego – wybitnego polskiego kryptologa pracującego nad rozszyfrowaniem „Enigmy" oraz absolwenta z 1923 roku Państwowego Gimnazjum Klasycznego w Bydgoszczy – dzisiejszego I Liceum Ogólnokształcącego im. Cypriana Kamila Norwida.

Marian Rejewski (1905–1980). Źródło: Domena publiczna.

Konkurs jest adresowany do uczniów klas II i III. Zawody są dwustopniowe. Pierwszym etapem jest etap szkolny, który odbywa się w macierzystych szkołach uczestników. Zadania eliminacyjne rozsyłane są do kilkudziesięciu liceów ogólnokształcących województwa kujawsko-pomorskiego oraz do I Liceum Ogólnokształcącego im. Stanisława Dubois w Koszalinie (w jednej z edycji uczestniczyli też uczniowie Liceum Św. Marii Magdaleny w Poznaniu).

Do finału konkursu, który odbywa się na przełomie maja i czerwca kwalifikuje się około 100 uczniów. Najlepszym uczestnikom przyznawane są tytuły laureatów I, II i III miejsca oraz wyróżnienia. Wśród uczestników zawodów często znajdują się również laureaci i finaliści olimpiad matematycznych. Do najsłynniejszych należą: Aleksander Zabłocki, Tomasz Kulczyński, Szymon Kanonowicz, Łukasz Patyna, Grzegorz Białek, Grzegorz Dłużewski, Tomasz Przybyłowski, Bartłomiej Bollin.

Od 2016 roku przyznawana jest dodatkowa nagroda za najlepiej zredagowane rozwiązania zadań finałowych. Od 2017 roku nagroda ta nosi imię Henryka Pawłowskiego – pomysłodawcy tego wyróżnienia – któremu zawsze bardzo zależało, aby rozwiązania uczniów były nie tylko poprawne merytorycznie, ale i starannie zapisane. Pan Henryk Pawłowski był wybitnym nauczycielem, wychowawcą wielu laureatów olimpiad matematycznych oraz autorem znakomitych zbiorów zadań dla olimpijczyków.

W grudniu 2025 roku z okazji 120. rocznicy urodzin Mariana Rejewskiego odbyły się jubileuszowe XXV zawody, które miały nie indywidualny, lecz drużynowy charakter. Każda szkoła reprezentowana była przez zespół trzyosobowy, który miał do rozwiązania pięć zadań. Nagrody dla laureatów są finansowane z funduszy przyznanych przez Miasto Bydgoszcz w ramach Bydgoskich Grantów Oświatowych.

Wszystkie zadania konkursowe z etapów szkolnych i finałowych wraz z rozwiązaniami i komentarzami z pierwszych dwudziestu edycji zawodów zostały wydane w postaci dwóch zbiorów zadań nakładem Oficyny Wydawniczej TUTOR.

Informacje o zawodach znajdują się na stronie internetowej:
`https://www.facebook.com/profile.php?id=100093864891413`

Seminarium „Metody rozwiązywania zadań olimpijskich” na UW

Arkadiusz Męcel (Warszawa)

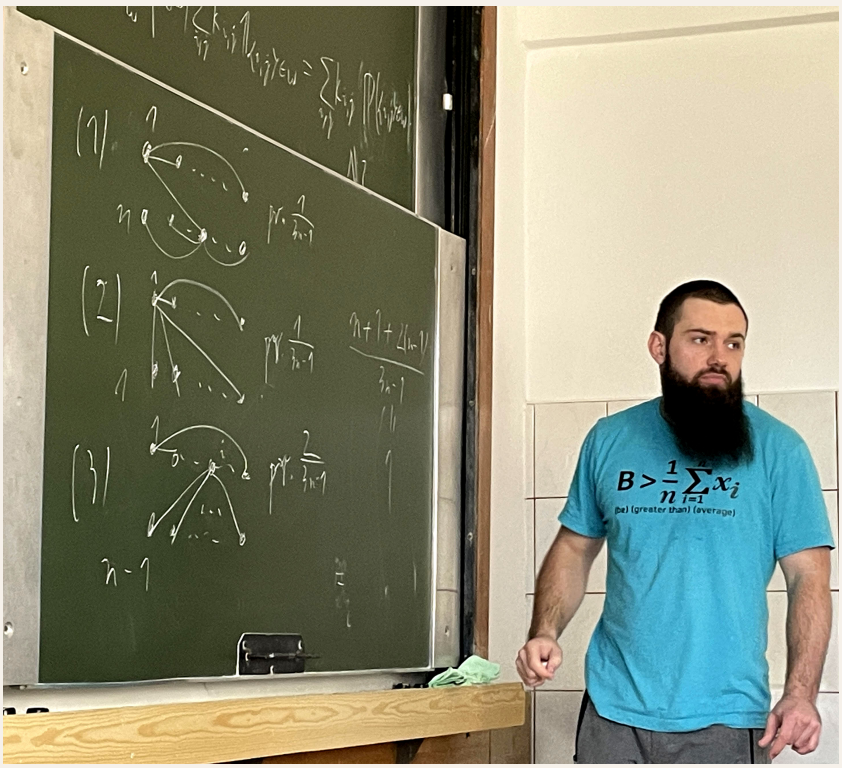
Seminarium monograficzne „Metody rozwiązywania zadań olimpijskich” odbyło się na Wydziale Matematyki, Informatyki i Mechaniki Uniwersytetu Warszawskiego w roku akademickim 2025/2026. Prowadzącymi seminarium byli Arkadiusz Męcel i Piotr Nayar, związani odpowiednio z działalnością w Olimpiadzie Matematycznej Juniorów (OMJ) dla uczniów szkół podstawowych i Olimpiadą Matematyczną (OM) dla uczniów szkół średnich.

Do zorganizowania seminarium zainspirowało prowadzących zainteresowanie studentów matematyki i informatyki zagadnieniami olimpijskimi, a także fakt istnienia podobnych „problem-solvingowych” seminariów na wielu czołowych uniwersytetach na świecie.

Seminarium miało formę prezentacji przez uczestników zagadnień olimpijskich w formie referatów. Założenie każdego referatu było takie, by dotyczył on jednej wybranej metody rozwiązywania zadań, i aby nie więcej niż 1/3 jego długości (zwykle 45 minut, choć zdarzały się również wykłady godzinne lub 90-minutowe) było poświęcone teorii (na przykład prezentowaniu uzasadnienia poprawności określonej metody). Po wprowadzeniu teoretycznym przedstawiane były zadania z konkursów i olimpiad matematycznych. Niepisanym zwyczajem większości referujących było włączanie do referatu zadania z Międzynarodowej Olimpiady Matematycznej (IMO).

W seminarium udział wzięło kilkanaście osób, wygłoszono kilkadziesiąt referatów. W pierwszym semestrze prezentowane były głównie metody elementarne, zarówno na poziomie szkoły podstawowej, jak i średniej. W drugim semestrze przygotowane zostało również kilka referatów o tematyce związanej z konkursami matematycznymi dla studentów.

Jedną z aktywności przewidzianych na seminarium było opracowanie kilkunastu referatów w formie broszury. Jest ona dostępna pod adresem: `https://mimuw.edu.pl/~amecel/broszura_MRZO.pdf`.

Referat Jacka Jakimiuka – autora zadań wykorzystywanych na OM i doktoranta na UW.

Konferencja w roku 2025

W dniach 17–19 października 2025 roku Stowarzyszenie na rzecz Edukacji Matematycznej organizowało w ośrodku „Łucznik” w Sielpi Wielkiej konferencję „Oblicza matematyki”. Uczestniczyło w niej 96 osób. W trakcie konferencji odbyło się walne zgromadzenie członków SEM.

Referaty (w kolejności prezentowania):

Piotr Chrząstowski Wachtel
O najważniejszym twierdzeniu matematyki

Adam Dzedzej
Oblicza kostek

Dominik Bysiewicz
Odpowiedź nie zawsze jest oczywista

Ewa Gąsienica-Samek, Tomasz Stachowicz
Konkurs InstaLogik – od wież i kałuż do algorytmów

Marek Kordos
Śladami Archimedesa

Rajmund Stasiewicz
Różne oblicza gier

Monika Nagórko
O rozwiązywaniu zadań tekstowych bez równań

Arkadiusz Męcel
Ukryte oblicze zadań

Małgorzata Mikołajczyk
W geometrycznym laboratorium

Zdzisław Pogoda
Refleksje o obliczach matematyki

Jędrzej Garnek
Matematyka dawnych matur

Barbara Dubiecka-Kruk
Oblicza matematyki w erze sztucznej inteligencji

Renata Jurasińska
Hugo Steinhaus – nie tylko matematyk

Renata Jurasińska
O najnowszym plakacie SEM

Joanna Jaszuńska
Czy rzeczywiście oczywiste?

Mateusz Dębowski
Ciekawostki liczbowe

Stowarzyszenie na rzecz Edukacji Matematycznej
ul. Śniadeckich 8, 00-656 Warszawa
stowarzyszenie.em@gmail.com

Skład w systemie LaTeX. Apostila Template CP-USP-2021 by Rafael Kümmel

Nakład: 200 egz.
Egzemplarz bezpłatny